

Trở Về Winchester, Thành Phố Quê Hương Thứ Hai

Hồi ký chuyến đi Virginia, Jun.2023

Trên đường đi Herdon/VA để viếng mộ di cốt của cha tôi, từ Georgia vượt hàng ngàn dặm xa, chúng tôi đã tạm dừng chân nghỉ 2 đêm tại thành phố Winchester/VA. Theo US 522 South-North, vừa tới Exit 313 của xa lộ I-81 đã thấy hiện ra cảnh tương đường xá khang trang, nhiều công trình xây cất mới gồm khách sạn, plaza, shopping center, nhà máy...v.v...

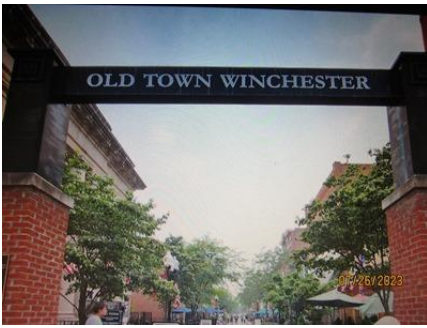
Jun.28.23, chúng tôi lái xe vòng vo thăm cảnh thành phố cũ, nơi đã tạm dung trong 4 năm đầu tiên lập nghiệp tại Hoa Kỳ. Một trong những địa điểm ưu tiên là đến thăm nhà một đồng hương và đồng nghiệp của tôi tại nhà máy ABEX, nhưng không còn được gặp nữa vì anh đã gặp nạn khi đi câu cá từ 2 năm trước. Còn một đồng hương thứ hai thì không nhớ địa chỉ nên không còn biết tông tích anh ra sao. Đành mắt dấu những người quen biết tại thành phố này, tôi cảm thấy băng khuâng như Từ thức trở về thăm quê cũ không còn gặp được khuôn mặt thân quen của thời quá khứ.

Tiếp tục đi trên phố phường xưa nhưng nay đã hoàn toàn đổi mới. Không ngờ sau 8 năm kể từ khi ghé thăm Winchester lần trước nhân chuyến du lịch xem thác Niagara và Tháp Toronto năm 2015, bây giờ thành phố này có vẻ như xa lạ quá. Chiếc xe chậm chậm hướng vào downtown rồi toả đi khắp ngã ngoại thành, đâu đâu cũng thấy cư xá dân cư cũ đã được tân trang hay cư xá mới được xây cất. Bộ mặt biến đổi chứng tỏ thành phố đã phát triển vượt bậc so với hàng chục năm trước.

Những địa điểm được chọn lựa ưu tiên đến xem là khu cư xá Peppertree, nơi chúng tôi trú ngụ trong năm đầu tiên tại HK. Tôi leo lên bậc thang tới tận cửa căn phòng gia đình đã tạm trú, rồi cho xe chạy loanh quanh trong cư xá để tìm lại nơi nào là nhà của vị nữ ân nhân người Mỹ đã dẫn giắt chúng tôi lúc ban đầu của cuộc sống mới (mắt dấu rồi! và người xưa có lẽ đã thành người thiên cổ!), nơi nào là hồ bơi và phòng giặt quần áo. Tiếp theo là đến nhìn lại ngôi nhà cũ của người em trai đã bảo lãnh chúng tôi sang HK. Cậu là Kỹ sư nhà máy Abex, thuê một căn condo tại cư xá Peppertree và đón gia đình chúng tôi đến ở chung, đồng thời xây một ngôi nhà ở đường Bittersweet gần đó để anh em được thoải mái hơn, khác hẳn căn condo kia. Ngôi nhà 2 tầng gạch đỏ rất đẹp, cửa vào qua mấy bậc thêm dưới cái portico có hai cột sơn trắng nhưng đã đổi chủ từ lâu nên biến dạng, không gọi sự bồi hồi cảm xúc cho tôi như lần tới đây 8 năm về trước.

Địa điểm ưu tiên thứ hai là Handley High School. Mỗi lần đến Winchester, con tôi không quên trở lại thăm ngôi trường cũ. Trường có một bộ mặt tiền rất hoành tráng với hàng mấy chục bậc thêm cao. Nhưng rất tiếc cái sân cỏ mệnh mông phía trước bây giờ bị ngăn ra làm đôi có hàng rào sắt bao quanh nên không thể dẫn đưa cháu gái 6 tuổi Elli đến xem tận nơi tận chốn học tập của bố cháu thời niên thiếu. Thôi đành đứng trước cổng rào chụp ảnh vậy. Rồi cũng đến xem trường Daniel Morgan Middle School, là nơi con tôi học đầu tiên khi mới tới HK. Tôi đoán chắc khi về thăm trường xưa con tôi không khỏi bồi hồi nhớ nhưng nhiều kỷ niệm thuở ấu thời.

Sau hai địa điểm quan trọng ưu tiên đó, chúng tôi đến Old town Winchester. Xe cộ tấp nập, nhưng vẫn cố len lỏi đến cho bằng được. Kia, toà nhà thư viện đồ sộ như một lâu đài có nóc vòm trạm trở hoa văn giống như một cái mũ của nhà vua. Vào bên trong thư viện, chúng tôi leo ngay lên tận lan can ở lầu 3 dưới nóc vòm cao ngất để chụp ảnh. Rồi cháu bé tìm đến khu thiếu nhi, mãi mê với chiếc computer khiến ông bà của cháu phải loay quanh chờ đợi. Nhớ lại 30 năm về trước, tại thư viện này và thư viện đại học Shenandoah cách đó không xa, cùng thư viện đại học cộng đồng Lord Fairfax ở Middletown kế cận, tôi đã từng đến tham khảo tài liệu học hỏi, đôi khi cùng đi với một sinh viên được trường cử làm Tutor.

Rời thư viện, chúng tôi đi đến khu kế cận. Qua chiếc cổng chào mà phần ngang trên cao là tấm bảng bằng đồng khắc nổi 3 chữ Old Town Winchester. Dưới ánh nắng vàng, không ngại nóng, kẻ trở về thăm thành phố cũ hăm hở đi dạo Old Town Mall, kang trang, cổ kính, rục rờ, tấp nập khách lãng du. Nơi này hồi mới đến HK, tôi còn rất e ngại không dám bén mảng tới, thì bây giờ với niềm hãnh diện đã là một công dân mấy chục năm rồi, nên thành thói lang thang ngắm đã mắt, thụ hưởng không khí và cảnh sắc thơ mộng đang diễn ra tại khu trung tâm thành phố. Rất đẹp, (đẹp hơn cả cái thị trấn gì đó làm bối cảnh trong phim Big Fish) và đã có hơn 200 năm lịch sử. Người ta nói Winchester là thành phố cổ của người về hưu. Nghe chữ về hưu có vẻ buồn chán lắm phải không? Thành phố có công viên Jim Barnette Park thơ mộng ở trên một đồi cao nhìn xuống downtown. Hơi xa một chút là công viên Shenandoah với cảnh sắc pha trộn giữa thiên nhiên và nhân tạo đẹp vô cùng. Hàng năm vào weekend đầu tháng 5 thành phố tổ chức một lễ hội thật tưng bừng gọi tên Shenandoah Apple Blossom Festival để vinh danh mùa táo với sự tham dự của nhiều tiểu bang gần xa.

Tất nhiên lớp trẻ tuổi sau thời gian học tập rồi thành nhân sẽ phải di chuyển đi làm việc ở những thành phố khác. Nhưng sự thật có sống trong lòng Winchester mới thấy được nó có rất nhiều ưu điểm đáng sống. Từ đó muốn đi đến đô thị lớn như thủ đô HK chỉ xa chừng 100 miles, qua thành phố Fairfax đang phát triển mạnh về điện tử, hay qua Fall Church (khu Eden) là thủ phủ của người Việt tị nạn vùng Washington DC. Hơn nữa ngày nay nó đã phát triển rất nhiều với mấy công ty kỹ nghệ, thương mại hay xưởng máy và shopping center mới lập ở vòng đai đã có thể cảm chân khá nhiều những tân khoa tốt nghiệp đại học địa phương cũng như thu hút doanh nhân từ vùng kế cận. Những doanh nhân lớn ở xa cũng có phương tiện di chuyển thuận tiện bằng một phi trường nho nhỏ (Winchester Regional Airport).

Jun.29.23, sáng ngày thứ ba của chuyến đi, trước khi rời khỏi Winchester để tiếp tục cuộc hành trình, chúng tôi còn cố nán lại để đi xem Mall. Tôi muốn so sánh cái nhìn của mình hiện nay xem có khác gì hồi mới chập chững làm quen với cuộc sống Mỹ. Nhấn nài chờ 20p mới đến giờ Mall mở cửa. Vì còn sớm nên chưa có khách hàng. Ngồi nghỉ ở một giao điểm của 2 dãy hàng quán, lòng man mác nhớ một ngày xưa ấy đã bị lạc cửa vào và cửa ra với cảm tưởng Mall rộng lớn quá chừng, thế mà giờ đây không còn cái ấn tượng như cũ nữa. Thật thế, từ khi đặt chân trên một xứ xa lạ đến nay đã 3 chục năm trôi thì những cảm nhận về sự lớn lao, vĩ đại cũ không còn tái hiện nữa. Tuy nhiên cái còn lưu lại trong lòng tôi chắc chắn phải là những kỷ niệm quý

báu của một giai đoạn lịch sử đã qua trong đời tôi.

Quá khứ đã diễn ra bắt đầu từ cuộc di cư từ Bắc vào Nam 1954 mà Sài Gòn, hay Việt Nam đã được tôi coi như quê hương thứ hai, sau Hà Nội, nhưng từ khi rời bỏ VN sang Mỹ thì VN được gọi là quê hương thứ nhất để danh hiệu quê hương thứ hai được dành cho xứ sở mới đến. Do đó Winchester là nơi đầu tiên của cuộc sống tha hương thì Winchester trong tâm trí tôi đang vang lên cái danh hiệu thân thương mới là **THÀNH PHỐ QUÊ HƯƠNG THỨ HAI** của đời tôi.

*Pourquoi le prononcer ce nom de la patrie?
Dans son brillant exil mon cœur en a frémi;
Il résonne de loin dans mon âme attendrie,
Comme les pas connus ou la voix d'un ami.*
(Milly hay quê hương ta/thơ phỏng dịch của CN-HNT #459, 2021)

*Sao lại gọi đến nó_ tên quê hương đất tổ?
Chốn tha phương sáng lạn, rung động trái tim ta
Âm vang từ xa trong tâm hồn như đón đợi
Bước chân quen hay giọng nói bạn hiền hoa*

Nếu Lamartine, trong bài thơ Milly ou la terre natale, đã nhớ quê hương của thi sĩ thế nào thì giờ đây lòng tôi cũng đang nhớ nhưng quê hương Việt Nam da diết. Tuy nhiên, sau 3 chục năm rời bỏ Winchester để di chuyển xuống Atlanta/GA ở miền nam xa xôi hàng ngàn dặm, nay được trở lại thăm nơi chốn cũ thì lòng tôi xúc động hơn nữa, giống như được trở về quê hương thứ hai yêu dấu của mình. Cuộc trở về lần này có khác gì một Come Back To Sorrento (Trở Về Mái Nhà Xưa, tiêu đề một bài ca của Ý).

*.....Winchester: tôi đang trở về thăm nơi chốn cũ
Tâm trạng ngậm ngùi xen lẫn với niềm vui
.....Winchester: thành phố dấu yêu đầy kỷ niệm
Nay tôi trở về sau bao năm tháng trầm lắng*

Chỉ còn một khoảnh khắc nữa, chúng tôi sẽ tiếp tục cuộc hành trình đã định, sẽ rời xa Winchester_Thành Phố Quê Hương Thứ Hai, để lên đường theo US 50 E, đến Herdon. Rồi sau khi viếng nghĩa trang Herdon là nơi an nghỉ vĩnh viễn của cha tôi, cũng là điểm mục tiêu chính của chuyến đi ngàn dặm này, lộ trình tiếp theo là cho cháu bé Elli đi xem thủ đô Washington lần nữa, nhân tiện ghé thăm vợ chồng người em gái mới di chuyển từ Stamford/CT xuống Woodbridge/VA.

Winchester, Thành Phố Quê Hương Thứ Hai của tôi ơi! Ta đang Trở Về Mái Nhà Xưa yêu dấu. Xin chào mi trong tâm trạng ngậm ngùi khôn xiết bởi vì với tuổi xế chiều, ta không chắc chắn sẽ có ngày còn trở lại thăm mi. Xin vĩnh biệt Thành Phố Quê Hương Thứ Hai-Winchester/VA mãi mãi không quên !

ChinhNguyên/H.N.T. , Aug.1.2023 (609)

Phụ Lục :

WINCHESTER_ thành phố quê hương thứ hai

Nếu New York được mệnh danh là Cửa Tiền của Tân Thế Giới
Thì Winchester là cửa tiền đón tôi vào Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ

Winchester: thành phố quê hương thứ hai của tôi đó
Kể từ khi đặt chân lên xứ sở của Giấc Mơ
Trải qua 4 năm hội nhập cuộc sống đổi đời
Tôi đã trở thành một công dân chính quốc

Winchester: tôi đang trở về thăm nơi chốn cũ
Tâm trạng ngậm ngùi xen lẫn với niềm vui
Đây Handley High, Daniel Morgan Middle
Và đây Old Town Mall hai trăm năm lịch sử

Phố phường đổi mới nhưng dấu xưa còn giữ

Loanh quanh đi tìm hai nơi trú ngụ ban đầu
Đây căn gác condo và ngôi nhà gạch đỏ có portico
Vẫn tồn tại yên bình trong khi đời tôi thay đổi

Những buổi sáng cô đơn trên đường đến nhà máy
Manh áo sờn vai áp ủ tấm thân gầy
Chống chọi cơ hàn để cơ thể được lấp đầy
Để đưa con thơ đủ hành trang học tập

Winchester: thành phố dấu yêu đầy kỷ niệm
Nay tôi trở về sau bao năm tháng trầm lắng
Những thành quả xây đời đủ làm tôi hãnh diện
Thong dong giữa lòng thành phố đã cư mang

Winchester: thành phố quê hương thứ hai trong đời tôi đó
Dù ngàn dặm xa, tôi sẽ nhớ mãi không quên.

ChinhNguyen/H.N.T. , Aug.1.2003